

Betydning under Hensyn til, at vi befinder os i Samlingens sidste Time, hvor der jo altid raader en vis Nervøsitet, og hvor man undertiden gaar ud over de sædvanlige Regler. Allerede under Behandlingen af Ændringsforslag Nr. 2 havde vi vore Betæneligheder. Der blev ved dette lagt 1 Aar til, i hvilket de paagældende Kirkebetjente kunde oppebære den store Løn, som kom af, at Skatteindtægten var steget meget betydeligt. For Præsternes Vedkommende vil det i Almindelighed ikke have nogen Betydning, idet de vil faa deres Løn af Lønningsfonden, og jeg kan heller ikke tro, at det for de andre Kirkebetjentes Vedkommende vil have nogen synderlig Betydning, idet man ganske sikkert paa anden Maade havde kunnet godtgøre dem dette Tab. Vore Betæneligheder bliver imidlertid meget større, naar vi kommer til Ændringsforslag Nr. 3, som vi ikke har tiltraadt. I Lovforslagets § 33 er der omtalt adskillige Kommuner, hvor Afløsningen af Højtidsoffer og Accidenser ikke er sket paa Grundlag af Folketallet, saaledes som det er sket i Flertallet af Landets Kommuner, men paa Grundlag af Skatteindtægten. Dette har haft til Følge, at Afløsningsvederlaget i Krigsaarene er steget meget betydeligt, fordi Skatteindtægten i det hele taget er steget meget betydeligt. Undertiden har det været saaledes, at denne Stigning ene og alene skyldes det, at en enkelt Mand, som har været meget heldig med sine Krigsspekulationer, har haft Ophold i den paagældende Kommune. Nu bestemmes det i § 33, at Afløsningen i Stedet for at foretages paa Grundlag af Skatteindtægten skal foretages paa Grundlag af Folketallet ligesom i Landets øvrige Kommuner, for at der kan komme Ensartethed til Veje. I Folketingets Affattelse af Lovforslaget skulde denne Overgang finde Sted fra 1. April 1920, men ved Ændringsforslag Nr. 2 rettes 1920 til 1921. Endvidere bestemmer § 33, at til Grund for Omberegningen lægges Gennemsnittet af Afløsningsvederlaget for de 8 sidste Skatteaar forud for 1. April 1919. Derved vilde man i nogen Maade neutralisere de høje Skatteindtægter i Krigsaarene. Naar man nu fjører Skatteaaret 1920 til, saaledes som Flertallet gør ved sit Ændringsforslag, vil det, som man let kan se, have til Følge, at man til Grund for Omberegningen faar en betydelig større Afgift, end om man bliver staaende ved den Affattelse, som Folketinget har givet Paragraffen, idet der udskydes et af

de laveste Skatteaar før Krigens Udbrud og lægges et af de høje Skatteaar til. Vi formener, at det er en Uretfærdighed, en Ubillighed overfor de paagældende Kommuner og kan derfor ikke paa nogen Maade gaa med til dette Ændringsforslag, og jeg maa anbefale, at man stemmer imod det.

Ordføreren (Ejsing): Jeg indrømmer den ærede sidste Taler (Dahl), at det, vi har gjort, ikke er formelt rigtigt, Udvalget har ikke været sammenkaldt til Møde om den ene Ændring, derimod mener jeg, at Ændringen under Nr. 4 har været for i Udvalget, den var i alle Tilfælde noteret paa det Papir, vi gik frem efter. Det er rigtigt, at Ændringen under Nr. 3 først er blevet sat ind bagefter, men jeg mener ikke, at der reelt er sket noget galt, thi det, vi forhandlede om i Udvalget, var netop, om de 8 Aar, der er Tale om, skal regnes fra 1920 eller 1919, som der stod. Det er ganske rigtigt, at Kommunerne derved, som den ærede Taler siger, vil komme til at give noget mere, men vi ønskede at give Præsterne og Betjentene lidt mere, og det kan selvfølgelig ikke lade sig gøre, uden at nogen skal betale det, men det talte vi ogsaa om i Udvalget. Jeg synes derfor ikke, at der kan indvendes noget reelt imod det, der er altsaa begaaet en Forglemmelse, det indrømmer jeg, men det skyldes den stærkt fremrykkede Tid. Vi er alle enige om, at vi vil se at fremme Lovforslaget, og vi forhandlede derfor om dette Spørgsmaal med den højtærede Minister og med Ordføreren i Folketinget, og de mente begge, at det nok kunde lade sig gøre at foretage den Ændring.

Formanden: Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahl: Det forholder sig ikke ganske rigtigt, naar den højtærede Ordfører (Ejsing) sagde, at Præsterne faar Fordel heraf, at det er for at hjælpe Præsterne, at man har foreslaaet Ændringen under Nr. 3. De Præster, der gaar ind under den nye Lønordning, vil faa den Klasses Løn med Tillæg, hvori de sættes, uafhængig af denne Ændring. Og Kirkebetjentene vilde det nok være muligt at holde skadesløse, uden at man begik den Ubillighed overfor disse Kommuner, som jeg mener, man begaar ved det nævnte Ændringsforslag. Jeg forstaaer ikke den højtærede Ordførers Ud-